

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VI — Nr. 292

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 octombrie 1994

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
83.	1-6	— Lege pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului, emise în baza Legii nr. 58/1993 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, precum și a contractării unor împrumuturi de stat.....	6
188.		— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului emise în baza Legii nr. 58/1993 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garan-	
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI			
		32. — Hotărâre asupra rezoluțiilor Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica ziaristică	7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
		87. — Decizie privind constituționalitatea art. 7 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.....	7-8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului, emise în baza Legii nr. 58/1993 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, precum și a contractării unor împrumuturi de stat

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă următoarele ordonanțe ale Guvernului emise în temeiul art. 1 lit. b), c) și d) din Legea nr. 58/1993 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, precum și a contractării unor împrumuturi de stat:

1. Ordonanța Guvernului nr. 11 din 4 august 1993 pentru modificarea Legii nr. 58/1934 asupra cambiei și biletului la ordin și a Legii nr. 59/1934 asupra cecului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 23 august 1993, cu următoarele modificări:

a) Articolul 1 punctul 2 va avea următorul conținut:

„2. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

Art. 46. — Când cambia nu este prezentată spre plată în termenul fixat de art. 40, orice debitor are dreptul de a consemna suma la Casa de Economii și Consemnațiuni sau la altă instituție legal abilitată să efectueze astfel de operațiuni, pe cheltuiala și riscul posesorului cambiei, recipisa depunându-se la judecătoria locului de plată.“

b) Articolul 1 punctul 15 va avea următorul conținut: „15. Alineatul 4 al articolului 100 va avea următorul cuprins:

Cesiunea nu poate fi făcută de trăgător decât în favoarea unei societăți bancare sau a altei societăți de credit, însă va folosi tuturor giratarilor succesivi. Prin expresia *societate*

bancară sau altă societate de credit se înțelege persoanele juridice prevăzute de legislația privind activitatea bancară și de credit.“

c) Articolul III punctul 17 va avea următorul conținut:

„17. Articolul 75 va avea următorul cuprins:

Art. 75. — Prin expresiile *societate bancară și altă societate de credit*, întrebuințate în legea de față, se înțelege persoanele juridice prevăzute de legislația privind activitatea bancară și de credit.“

d) Articolul III punctul 18 va avea următorul conținut:

„18. Articolul 79 va avea următorul cuprins:

Art. 79. — Cecul circular este un titlu de credit la ordin, emis de o societate bancară sau o altă societate de credit, anume autorizate pentru sume ce le are disponibile de la primitorii cecurilor în momentul emisiunii, plătitibil la vedere în oricare din locurile arătate de emitent.

Societatea bancară sau altă societate de credit, autorizată să emită cecuri circulare, trebuie să depună la Banca Națională a României, cel mai târziu a doua zi de la emitere, o cauțiune în titluri de stat, garantate de stat, sau lombardabile la Banca Națională a României, socotite la cursul zilei de 40% din valoarea cecurilor circulare emise zilnic, cauțiune asupra căreia posesorii unor asemenea cecuri au un privilegiu special.

Cauțiunea nu se va putea restitui de Banca Națională a României decât contra prezentării cecului respectiv, cu mențiunea ACHITAT.“

e) Articolul III punctul 19 va avea următorul conținut:

„19. Punctul 5 din alineatul 1 al articolului 80 va avea următorul cuprins:

5. semnătura societății bancare sau a societății de credit.“

f) Articolul III punctul 20 va avea următorul conținut:

„20. Articolul 82 va avea următorul cuprins:

Societatea bancară sau altă societate de credit poate încredința emiterea de cecuri circulare unei societăți bancare corespondente, cu condiția însă ca cecul emis să poarte viza societății bancare sau a societății de credit autorizate, iar corespondentul să semneze ca reprezentant al acelei societăți bancare sau societăți de credit autorizate.“

g) Articolul V va avea următorul conținut:

„Art. V. — În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, Banca Națională a României va emite norme-cadru privind comerțul făcut de societățile bancare și celelalte societăți de credit cu cambii, bilete la ordin și cecuri, precum și norme privind circulația și standardele tehnice și de conținut ale acestor instrumente de credit și de plată, potrivit uzanțelor internaționale actuale.“

2. Ordonanța Guvernului nr. 12 din 4 august 1993 privind achizițiile de bunuri și investiții publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 23 august 1993, cu următoarele modificări și completări:

a) Titlul va avea următorul conținut:

„Ordonanță privind achizițiile publice“

b) Titlul capitolului I va avea următorul conținut:

„Dispoziții generale“

c) Articolul 1 alineatul (1) va avea următorul conținut:

„(1) Prezenta ordonanță reglementează toate achizițiile efectuate de persoanele juridice menționate la art. 2 lit. b).“

d) Articolul 2 litera a) va avea următorul conținut:

„a) achizițiile publice înseamnă obținerea de către o persoană juridică achizitoare, dobândirea definitivă sau temporară de bunuri prin contract de cumpărare, închiriere sau de antrepriză, inclusiv servicii legate de furnizarea respectivelor bunuri sau investiții publice, cu condiția ca valoarea acestor servicii să nu depășească valoarea bunurilor sau investițiilor publice cărora le corespund;“

e) Articolul 2 litera b) va avea următorul conținut:

„b) *persoanele juridice care pot face achiziții publice* sunt:

I. Parlamentul și instituțiile aflate sub controlul acestuia;

II. Președinția;

III. Guvernul și autoritățile administrative prevăzute de art. 115, 120—122 din Constituția României și instituțiile bugetare subordonate acestora;

IV. autoritățile judecătorești;

V. Ministerul Public;

VI. instituțiile publice de învățământ superior;

VII. Academia Română și instituțiile subordonate acesteia;“

f) Articolul 2 litera c) va avea următorul conținut:

„c) *bunurile* se referă la produse, echipamente și alte obiecte fizice de orice fel și cu orice fel de descriere, inclusiv bunuri imobile;“

g) Articolul 2 litera e) va avea următorul conținut:

„e) *contractant* înseamnă orice persoană fizică sau juridică, partener real sau potențial al persoanei juridice achizitoare într-un contract de achiziție publică;“

h) Articolul 2 litera f) va avea următorul conținut:

„f) *contract de achiziție publică* înseamnă un contract încheiat între persoana juridică achizitoare și contractantul a cărui ofertă este câștigătoare;“

i) Articolul 2 litera g) va avea următorul conținut:

„g) *garanția pentru oferta depusă* reprezintă garanția furnizată persoanei juridice achizitoare de către contractantul care înaintează o ofertă, prin care acesta din urmă se angajează să semneze contractul de achiziție în cazul în care oferta sa este câștigătoare. Garanția pentru oferta depusă poate consta din garanții bancare și asimilate acestora;“

j) Articolul 3 alineatul (1) fraza I va avea următorul conținut:

„(1) Persoana juridică achizitoare poate să ceară contractanților care participă la procedura de achiziție, fără a aduce atingere dreptului contractanților de a-și proteja proprietatea intelectuală sau secretele comerciale, furnizarea documentelor doveditoare sau a oricărei informații considerată utilă și care îi permite să aprecieze că respectivii contractanți;“

k) Articolul 3 alineatul (2) va avea următorul conținut:

„(2) Orice condiție stabilită conform alin. (1) lit. a) va fi înscrisă în documentele de preselecție și, dacă este cazul, în caietul de sarcini și se va aplica în mod egal tuturor contractanților. Persoana juridică achizitoare nu va impune nici un criteriu, condiție sau procedură referitoare la calificarea contractanților, altele decât cele prevăzute în alin. (1).“

l) Articolul 3 alineatul (3) va avea următorul conținut:

„(3) Persoana juridică achizitoare va evalua calificarea contractanților în conformitate cu criteriile și procedurile menționate în documentele de preselecție sau în caietul de sarcini.“

m) Articolul 3 alineatul (4) va avea următorul conținut:

„(4) a) În conformitate cu art. 5 alin. (1) și (3), persoana juridică achizitoare nu va stabili, cu privire la calificarea contractanților, nici un criteriu, condiție sau procedură care ar produce o discriminare între contractanții români și cei străini.

b) De asemenea, persoana juridică achizitoare nu va stabili, cu privire la calificarea contractanților, nici un criteriu, condiție sau procedură care ar produce o discriminare între contractanții reprezentând societăți comerciale private și contractanții reprezentând societăți comerciale cu capital de stat.“

n) Articolul 3 alineatul (5) va avea următorul conținut:

„(5) Persoana juridică achizitoare poate descalifica un contractant în orice moment în cazul în care descoperă că informația furnizată privind calificarea respectivului contractant a fost falsă sau inexactă.“

o) Articolul 4 va avea următorul conținut:

„Art. 4. — Procedura de preselecție

(1) Persoana juridică achizitoare se poate angaja într-o procedură de preselecție cu scopul de a identifica, anterior trimiterii ofertelor, contractanții care sunt capabili să se angajeze într-un contract de achiziție, cu respectarea prevederilor de la art. 11. Prevederile art. 3 se vor aplica și procedurii de preselecție.

(2) Dacă persoana juridică achizitoare se angajează în procedura de preselecție va furniza un set de documente de preselecție fiecărui contractant care le solicită, în conformitate cu procedura specificată și, dacă este cazul, contra unei taxe pentru trimiterea respectivelor documente.

(3) Documentele de preselecție vor include cel puțin informațiile stabilite la art. 11.

(4) Persoana juridică achizitoare va face cunoscut fiecărui contractant care a înaintat o cerere de preselecție, indiferent dacă respectivul contractant a fost selecționat sau nu, numele contractanților care au fost selecționați; numele acestora vor fi făcute cunoscute, la cerere, și opiniei publice. La procedura de achiziție publică au dreptul să participe numai contractanții care au fost selecționați.

(5) Persoana juridică achizitoare va comunica, la cerere, contractanților care nu au fost selecționați, motivele respingerii, dar nu este obligată să ofere dovezi sau justificări privind faptele concrete care au fundamentat respingerea.

(6) Persoana juridică achizitoare poate cere unui contractant să-și reconfirme calificarea în concordanță cu aceleași criterii utilizate pentru preselecția respectivului contractant. Persoana juridică achizitoare va descalifica orice contractant care nu reușește să-și reconfirme calificarea și poate descalifica în orice moment un contractant dacă descoperă că informația furnizată pentru preselecție sau reconfirmare a fost falsă sau inexactă. Persoana juridică achizitoare va face cunoscut în mod prompt fiecărui contractant, căruia i s-a cerut să-și reconfirme calificarea, dacă respectivul contractant a reușit sau nu să-și reconfirme calificarea.“

p) Articolul 5 va avea următorul conținut:

„Art. 5. — Participarea contractanților

(1) În cazul achiziției a cărei valoare depășește un quantum stabilit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor și a Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, contractanții pot participa la procedura de achiziție, indiferent de naționalitate, în condițiile în care contractanții români se bucură de un tratament similar în cadrul procedurilor de achiziție organizate de persoanele juridice achizitoare din țările a căror naționalitate o are contractantul străin.

(2) Atunci când valoarea achiziției este mai mică decât quantumul menționat la alin. (1), accesul la procedura de achiziție este permis doar contractanților români, cu excepția cazurilor menționate la alin. (3).

(3) În cazul în care contractanții români nu pot satisface cerințele înscrise în caietul de sarcini, persoana juridică achizitoare este abilitată să invite la procedura de achiziție și contractanți străini indiferent de naționalitate, chiar dacă valoarea contractului de achiziție este mai mică decât quantumul menționat la alin. (1). Persoana juridică achizitoare va include în dosarul achiziției o justificare a motivelor și circumstanțelor pe baza cărora a fost luată decizia de admitere a participării contractanților străini.

(4) Persoana juridică achizitoare va preciza, chiar din momentul în care solicită participarea contractanților la procedura de achiziție, că aceștia pot participa la respectiva procedură, indiferent de naționalitate, în conformitate cu alin. (1) sau (3) sau că participarea este permisă doar contractanților români, conform alin. (2), după caz. Această precizare nu poate fi modificată mai târziu.“

r) Articolul 6 va avea următorul conținut:

„Art. 6. — Forme de comunicare

(1) Documentele, notificările, deciziile și alte comunicări, la care se face referire în prezenta ordonanță și care trebuie trimise de către persoana juridică achizitoare contractantului sau de către contractant persoanei juridice achizitoare, vor fi efectuate în formă scrisă sau în orice altă formă care asigură înregistrarea actului, cu excepția ofertei a cărei formă va fi cea prevăzută prin reglementările de la art. 11.

(2) Ca o excepție de la alin. (1), comunicările între contractanți și persoana juridică achizitoare pot fi făcute prin telefon sau prin orice alt mijloc de comunicație care nu asigură înregistrarea conținutului comunicării, cu condiția ca imediat după aceea expeditorul comunicării să trimită o confirmare a acestei comunicări într-o formă care asigură înregistrarea acesteia.

(3) Persoana juridică achizitoare nu va face nici o discriminare între contractanți din punct de vedere al formei în care aceștia transmit sau primesc documente, notificări, decizii sau alte comunicări.“

s) Articolul 7 va avea următorul conținut:

„Art. 7. — Reguli privind documentele furnizate de contractanți

Atunci când cere legalizarea documentelor furnizate de contractanți pentru a-și demonstra capacitatea de participare la procedura de achiziție, persoana juridică achizitoare nu poate impune nici o condiție privind legalizarea documentelor, altele decât cele cerute de legislația în vigoare la momentul respectiv.“

t) Articolul 8 va avea următorul conținut:

„Art. 8. — Dosarul procedurii de achiziție

(1) Persoana juridică achizitoare va pregăti un dosar al procedurii de achiziție, care va conține informațiile ce sunt prevăzute la art. 11.

(2) Contractanții pot pretinde despăgubiri pentru cheltuielile pe care le-au suportat pentru participarea la procedura de achiziție în cazul în care persoana juridică achizitoare nu a reușit să pregătească un dosar al procedurii de achiziție în concordanță cu prezentul articol.“

u) Articolul 9 va avea următorul conținut:

„Art. 9. — Respingerea contractanților care au dat mită

Persoana juridică achizitoare va respinge oferta, propunerea sau oferta de preț, în cazul în care contractantul care a înaintat-o a comis infracțiunea de dare de mită, trafic de influență și primirea de foloase necuvenite față de oricare prepus al persoanei juridice achizitoare.“

v) Articolul 10 va avea următorul conținut:

„Art. 10. — Circumstanțele de utilizare a licitației

Persoana juridică achizitoare își va desfășura activitatea numai pe baza procedurii de licitație, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta ordonanță. Quantumurile de la care este necesară organizarea unei proceduri de licitație vor fi stabilite și actualizate prin hotărâri ale Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor și a Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului. Este interzisă împărțirea contractului de achiziție în mai multe contracte de valoare mai mică în scopul de a evita organizarea unei proceduri de licitație.“

x) Articolul 12 alineatul (1) va avea următorul conținut:

„(1) Pentru desfășurarea corespunzătoare a activității de licitație persoana juridică achizitoare numește prin decizie, pentru fiecare achiziție de bunuri și investiție publică în parte, o comisie pentru licitație.“

z) Articolul 12 alineatul (3) va avea următorul conținut:

„(3) Comisia pentru licitație este compusă din minimum 5 membri și va cuprinde:

- președintele comisiei care este, de regulă, un specialist al persoanei juridice achizitoare;
- reprezentantul Ministerului Finanțelor;
- reprezentantul Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, numai în cazurile de achiziții de investiții publice;

— alți reprezentanți, ca membri în comisia pentru licitație, care vor fi specialiști cu experiență profesională în domeniul achiziției publice respective și cu probitate morală.“

a.) Articolul 12 alineatul (4) va avea următorul conținut:

„(4) Onorariile participanților în comisia pentru licitație, care nu sunt angajații permanenți ai persoanei juridice achizitoare, se suportă de către persoana juridică achizitoare.“

b.) Articolul 14 va avea următorul conținut:

„Art. 14. — Achiziția prin cererea de oferte de preț

Persoana juridică achizitoare se poate angaja printr-o procedură de achiziție prin cerere de oferte de preț, conform art. 15, pentru achiziționarea de bunuri disponibile imediat, care nu sunt produse conform specificațiilor persoanei juridice achizitoare și pentru care există o piață stabilă, cu condiția ca valoarea estimată a contractului de achiziție să fie mai mică decât cuantumul prevăzut în reglementările de achiziție pentru organizarea unei licitații.“

c.) Articolul 15 va avea următorul conținut:

„Art. 15. — Procedura cererii de ofertă de preț

(1) Persoana juridică achizitoare va cere ofertă de preț de la cât mai mulți contractanți, dar cel puțin de la trei, în măsura în care este posibil. Fiecărui contractant i se va cere detalierea prețului pe elemente componente, plecând de la structura care convine cel mai bine nevoilor de evaluare ale persoanei juridice achizitoare.

(2) Fiecare contractant are voie să propună doar o singură ofertă de preț și nu poate schimba propunerea de ofertă de preț. Nu vor avea loc nici un fel de negocieri între persoana juridică achizitoare și un contractant cu privire la oferta de preț propusă de contractant.

(3) Contractul de achiziție va fi încheiat cu contractantul care a oferit cel mai scăzut preț raportat la nevoile persoanei juridice achizitoare.“

d.) Articolul 16 va avea următorul conținut:

„Art. 16. — Circumstanțele de utilizare a achiziției dintr-o singură sursă

Persoana juridică achizitoare poate achiziționa bunurile sau investițiile publice prin solicitarea unei propuneri sau oferte de preț la un singur contractant în următoarele circumstanțe:

a) bunurile sau investițiile publice pot fi furnizate doar de un singur contractant care are drepturi exclusive în privința bunurilor sau investițiilor publice de achiziționat, cum ar fi lucrările artistice speciale și lucrările sub protecția drepturilor de autor;

b) din cauză de forță majoră (calamități naturale, conflații etc.) care fac imposibilă aplicarea procedurii de licitație publică;

c) persoana juridică achizitoare care a achiziționat bunuri, echipamente sau tehnologie de la un anumit contractant hotărăște că o serie de elemente adiționale trebuie procurate de la același contractant din motive de standardizare sau pentru că se impune compatibilitatea cu bunurile, echipamentele sau tehnologia deja achiziționate, luând în considerare eficiența achiziției inițiale în ceea ce privește satisfacerea nevoilor persoanei juridice achizitoare, dimensiunea restrânsă a respectivei achiziții în raport cu achiziția inițială, prețul rezonabil și inexistența unei alternative privind achiziționarea bunurilor în cauză; de asemenea, investițiile publice care nu pot fi realizate decât de furnizorul sau antreprenorul inițial al lucrării;

d) persoana juridică achizitoare caută să încheie un contract cu un contractant în scopul întreprinderii unor cercetări, experimentări, studii sau dezvoltări tehnologice, având ca scop achiziția unui prototip, cu excepția cazului în care contractul include producerea de bunuri în cantități care să creeze un profit comercial, ori să acopere costurile cercetării și dezvoltării.“

e.) Articolul 17 va avea următorul conținut:

„Art. 17. — Justificarea alegerii metodelor de achiziție

Persoana juridică achizitoare care utilizează una dintre metodele de achiziție prevăzute la art. 16 va include în dosarul achiziției o notă justificativă aprobată de conducătorul

persoanei juridice achizitoare privind motivele și circumstanțele pe care s-a bazat pentru a alege respectiva metodă de achiziție, împreună cu avizul Ministerului Finanțelor, în cazul achiziției de bunuri, și cu avizul comun al Ministerului Finanțelor și Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, pentru achizițiile de investiții publice.“

f.) Articolul 18 litera b) va avea următorul conținut:

„b) obținerea de profituri de către investitori sau persoana juridică achizitoare, prin vânzarea documentelor licitațiilor la prețuri mai mari decât costul multiplicării acestor documente;“

g.) Articolul 20 va avea următorul conținut:

„Art. 20. — Dreptul la contestație

(1) Orice contractant care participă sau dorește să participe la o procedură de achiziție în conformitate cu prezenta ordonanță și care consideră că suferă, că riscă să sufere sau că a suferit un prejudiciu datorită unui act sau unei decizii a persoanei juridice achizitoare sau procedurii utilizate de aceasta, cu încălcarea unei prevederi a prezentei ordonanțe, poate înainta contestație împotriva actului, deciziei sau procedurii respective.

(2) Nu se va putea face contestație în baza prevederilor alin. (1) împotriva:

a) actelor, deciziilor sau procedurilor urmate de persoana juridică achizitoare cu privire la selectarea unei metode de achiziție;

b) admiterii, conform art. 5 alin. (2), la procedura de achiziție doar a contractanților români;

c) limitării cererii de oferte pentru licitație din considerente de economie și eficiență;

d) alegerii de către persoana juridică achizitoare a formei de licitație;

e) unei decizii de respingere a tuturor ofertelor luate de persoana juridică achizitoare anterior acceptării unei oferte.“

h.) Articolul 21 va avea următorul conținut:

„Art. 21. — Contestația înaintată conducătorului persoanei juridice achizitoare

(1) Orice contractant care participă la procedura de achiziție poate să înainteze o contestație scrisă conducătorului persoanei juridice achizitoare în termen de 7 zile de la data la care contractantul care o înaintază a luat cunoștință de hotărârea de adjudecare.

(2) În cazul în care contestația nu este rezolvată pe cale amiabilă de către contractantul care a înaintat-o și persoana juridică achizitoare, conducătorul persoanei juridice achizitoare careia i s-a înmănat contestația va lua o decizie scrisă în termen de 10 zile de la data înregistrării respectivei contestații, cu avizul Ministerului Finanțelor, precum și al Ministerului Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului pentru achiziții de investiții publice. Decizia va fi notificată de îndată contractantului care a înaintat contestația. Notificarea va menționa, de asemenea, motivele adoptării respectivei decizii și va indica măsurile corective care trebuie luate în cazul în care contestația este acceptată parțial sau în întregime. Decizia poate fi atacată în justiție potrivit art. 24.

(3) În cazul în care conducătorul persoanei juridice achizitoare careia i s-a înmănat contestația nu ia o decizie în intervalul specificat la alin. (2), contractantul care a înaintat respectiva contestație are dreptul să introducă o acțiune în justiție în conformitate cu art. 24.“

i.) Articolul 22 va avea următorul conținut:

„Art. 22. — Reguli aplicabile contestației înaintate conform art. 21

(1) Imediat după ce a fost înaintată o contestație conform art. 21, conducătorul persoanei juridice achizitoare va notifica contractantului câștigător contestația și conținutul ei.

(2) O copie a deciziei conducătorului persoanei juridice achizitoare va fi trimisă de îndată atât contractantului care a înaintat persoanei juridice achizitoare respectiva contestație, cât și contractantului a cărui ofertă a fost câștigătoare. După emiterea deciziei, contestația și decizia corespunzătoare vor fi, de îndată, puse la dispoziția oricărei persoane interesate, cu condiția ca nici o informație să nu fie dezvăluită,

dacă dezvăluirea ei ar fi contrară legii, ar împiedica aplicarea legii, ar afecta interesul public, ar prejudicia interesul comercial legitim al părților sau ar afecta libera concurență.“

j₁) Articolul 23 va avea următorul conținut:

„Art. 23. — Suspendarea procedurii de achiziție

(1) Persoana juridică achizitoare poate include în contractul de achiziție o clauză suspensivă, în virtutea căreia conducătorul persoanei juridice achizitoare poate suspenda pentru cel mult 30 de zile derularea contractului de achiziție pentru a proteja drepturile contractantului care înaintează contestația.

(2) Orice decizie luată de persoana juridică achizitoare în conformitate cu prevederile prezentului articol, ca și motivele și împrejurările care au dus la luarea respectivei decizii vor fi incluse în dosarul achiziției.“

k₁) Articolul 24 va avea următorul conținut:

„Art. 24. — Termenul de introducere a acțiunii în justiție

Acțiunea în justiție se va introduce în termen de 10 zile de la data comunicării deciziei adoptate de conducătorul persoanei juridice achizitoare sau de la data expirării termenului de 10 zile în care conducătorul persoanei juridice achizitoare trebuie să ia respectiva decizie.“

l₁) Articolul 25 alineatul (1) va avea următorul conținut:

„(1) Contractantul care va comite, el sau prepușii săi, vreo infracțiune ori contravenție la prezenta ordonanță va fi inclus pe o listă specială ținută de Ministerul Finanțelor și Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului pentru investițiile publice, având interdicția de a intra într-un contract de achiziții publice pe o perioadă de 5 ani de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare sau a actului de sancționare contravențională. Ministerul Finanțelor și Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului vor decide includerea pe lista de interdicție, la sesizarea persoanei juridice achizitoare sau a organului de control care are din oficiu obligația sesizării.“

m₁) Articolul 27 va avea următorul conținut:

„Art. 27 — În măsura în care prezenta ordonanță intră în contradicție cu obligațiile asumate de România prin tratate sau acorduri internaționale, ratificate prin lege, vor prevala prevederile acestora.“

n₁) Articolul 28 va avea următorul conținut:

„Art. 28. — Admiterea la finanțare a achizițiilor de bunuri și investiții publice se va face pe baza contractului de achiziție publică încheiat de persoana juridică achizitoare cu contractantul câștigător al licitației.“

o₁) Articolul 31 va avea următorul conținut:

„Art. 31. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, orice dispoziții contrare se abrogă.“

3. Ordonanța Guvernului nr. 17 din 20 august 1993 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la reglementările financiar-gestionare și fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 25 august 1993.

4. Ordonanța Guvernului nr. 18 din 20 august 1993 privind reglementarea tranzacțiilor nebursiere cu valori mobiliare și organizarea unor instituții de intermediere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 206 din 26 august 1993.

5. Ordonanța Guvernului nr. 23 din 25 august 1993 privind unele măsuri de redresare și soluționare a cazurilor de incapacitate de plată a agenților economici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 209 din 30 august 1993.

6. Ordonanța Guvernului nr. 24 din 25 august 1993 privind reglementarea constituirii și funcționării fondurilor deschise de investiții și a societăților de investiții ca instituții de intermediere financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 30 august 1993.

7. Ordonanța Guvernului nr. 25 din 25 august 1993 privind stimularea întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 30 august 1993, cu următoarele modificări:

a) Articolul 1 va avea următorul conținut:

„Art. 1. — Statul sprijină constituirea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, asigurând în favoarea acestora un sistem de avantaje și facilități, în scopul promovării activităților productive în domeniile industriei, construcțiilor, turismului, serviciilor cu valoare adăugată, cercetării-dezvoltării și proiectării.“

b) Articolul 3 alineatul 1 litera a) va avea următorul conținut:

„a) un număr de până la 25 de angajați pentru întreprinderea mică;“

c) Articolul 4 va avea următorul conținut:

„Art. 4. — Întreprinderile mici și mijlocii beneficiază de servicii de informare, asistență și consultanță, asigurate gratuit sau cu reduceri de tarife, în scopul desfășurării și dezvoltării activității lor.“

d) Articolul 13 va avea următorul conținut:

„Art. 13. — Se interzice discriminarea întreprinderilor mici și mijlocii în privința accesului la resursele de materii prime, materiale și combustibili, energie, precum și pentru aprovizionarea cu utilaje, echipamente, piese de schimb și servicii furnizate de regiile autonome și societățile comerciale.“

e) Articolul 14 va avea următorul conținut:

„Art. 14. — Guvernul asigură accesul nediscriminatoriu al întreprinderilor mici și mijlocii la achizițiile de bunuri și investiții publice, în condițiile legii.“

f) Articolul 15 va avea următorul conținut:

„Art. 15. — Guvernul sprijină subcontractarea de către întreprinderile mici și mijlocii a fabricației de componente de bunuri și furnizării de servicii, prin elaborarea unei metodologii specifice privind activitățile de subcontractare.“

g) Articolul 16 alineatul 1 va avea următorul conținut:

„Întreprinderile mici și mijlocii sunt încurajate să dezvolte activitatea de export.“

h) Articolul 16 alineatul 2 litera a) va avea următorul conținut:

„a) facilitarea accesului la informațiile privind piețele externe și comerțul internațional;“

i) Articolul 18 litera b) va avea următorul conținut:

„b) aplicarea unui sistem avantajos pentru dobândirea și utilizarea activelor nefolosite sau devenite disponibile prin restructurare, aparținând societăților comerciale cu capital de stat;“

j) Titlul capitolului IX va avea următorul conținut:

„**Organisme pentru sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii**“

k) Articolul 20 va avea următorul conținut:

„Art. 20. — Sprijinirea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii pot fi realizate de organe de specialitate ale administrației publice centrale, fundații, asociații și alte organizații neguvernamentale.“

l) Articolul 21 alineatul 2 fraza I va avea următorul conținut:

„În realizarea funcției sale, Agenția Română de Dezvoltare are următoarele atribuții principale:“

m) Articolul 21 alineatul 2 litera c) va avea următorul conținut:

„c) colaborează cu ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și autoritățile administrației publice locale, precum și cu organizații neguvernamentale și agenți economici, în scopul creării unui cadru favorabil dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii;“

n) Articolul 21 alineatul 2 litera f) va avea următorul conținut:

„f) organizează selecții ale întreprinderilor mici și mijlocii susceptibile a beneficia de programe speciale, pe baza unor criterii de performanță;“

o) Articolul 23 alineatul 1 va avea următorul conținut: „Întreprinderile mici și mijlocii pot constitui asociații de reprezentare în condițiile legii.”

Ordonanța va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

8. Ordonanța Guvernului nr. 5 din 23 iulie 1993 privind soluționarea unor cazuri de imposibilitate de plată a unor

agenți economici, prin aplicarea regimului de deducere prevăzut de Ordonanța Guvernului nr. 3/1992 aprobată prin Legea nr. 130/1992, la unele produse scutite de taxa pe valoarea adăugată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 30 iulie 1993.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 septembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 19 septembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 6 octombrie 1994.

Nr. 83.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
unor ordonanțe ale Guvernului emise în baza Legii nr. 58/1993
privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe
și autorizarea contractării și garantării unor credite externe,
precum și a contractării unor împrumuturi de stat**

Articol unic. — În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României promulgăm Legea pentru aprobarea unor ordonanțe ale Guvernului emise în baza Legii nr. 58/1993 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, precum și a contractării unor împrumuturi de stat, și dispunem publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 5 octombrie 1994.

Nr. 188.

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****asupra rezoluțiilor Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica ziaristică****Senatul** adoptă prezenta hotărâre :

Art. 1. — Senatul ia act de Rezoluția nr. 1003 (1993), adoptată de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei la data de 1 iulie 1993, cuprinsă în anexa nr. 1*), prin care se afirmă principiile etice ale ziariștilor, pe care Adunarea Parlamentară le consideră necesar a fi aplicate de profesioniștii acestui domeniu în întreaga Europă, precum și de Rezoluția nr. 1215 (1993), adoptată la aceeași dată, cuprinsă în anexa nr. 2*), prin care Adunarea Parlamentară recomandă Comitetului Miniștrilor al Organizației să adopte o declarație privind etica ziaristicii, conform liniilor directoare ale Rezoluției nr. 1003

(1993), și să promoveze aplicarea acestor principii de bază în statele membre ale Consiliului Europei.

Art. 2. — Senatul recomandă tuturor ziariștilor și mijloacelor de comunicare în masă să țină seama și să aplice principiile deontologice cuprinse în rezoluțiile nr. 1003 (1993) și nr. 1215 (1993) ale Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, având în vedere deosebita responsabilitate socială ce le revine în evoluția societății și dezvoltarea vieții democratice, în afirmarea valorilor morale și a drepturilor omului.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 6 octombrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 6 octombrie 1994.
Nr. 32.

*) Anexa nr. 1 și anexa nr. 2, cuprinzând rezoluțiile nr. 1003 (1993) și nr. 1215 (1993) cu privire la etica ziaristică, au același conținut cu cel publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 20 septembrie 1994.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIE****privind constituționalitatea art. 7 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului**

Cu adresa nr. XI/686 din 13 septembrie 1994, Curtea Constituțională a fost sesizată de președintele Camerei Deputaților și de președintele Senatului, în temeiul art. 144 lit. b) din Constituție și al art. 21 din Legea nr. 47/1994, pentru verificarea constituționalității art. 7 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, în raport cu prevederile art. 88 din Constituție.

Sesizarea nu este motivată, dar din dezbaterile parlamentare ce au avut loc în ședința Camerelor reunite pentru primirea mesajului adresat Parlamentului de Președintele României, la 13 septembrie 1994, rezultă că problema ce a suscitat controversa legată de art. 7 din regulament își are sorgintea în propunerea ca după prezentarea mesajului să aibă loc, imediat, dezbaterile acestuia. Această propunere își avea temeiul în prevederile art. 7 alin. 1 din regulament, potrivit căruia „prezentarea și dezbaterile mesajelor adresate Parlamentului” de către Președintele României se înscriu, cu prioritate, pe ordinea de zi.

În sesizare se solicită aprecierea constituționalității art. 7 din regulament în raport cu dispozițiile art. 88 din Constituție conform cărora „Președintele României adresează Parlamentului mesaje cu privire la principalele probleme politice ale națiunii”.

Având în vedere dispozițiile art. 144 lit. b) din Constituție, precum și ale art. 2, 3, 12 și 21 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să verifice constituționalitatea art. 7 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, care face obiectul sesizării.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

ținând seama de prevederile Constituției, ale Legii nr. 47/1992 și ale art. 7 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, precum și de rapoartele judecătorilor-raportori, constată următoarele:

Din prevederile art. 88 din Constituție rezultă că mesajul este mijlocul prin care Președintele României comunică Parlamentului opiniile sale cu privire la principalele probleme politice ale națiunii. Dreptului de mesaj al președintelui îi corespunde, potrivit art. 62 alin. (2) lit. a) din Constituție, obligația Camerelor, întrunite în ședință comună, de a primi mesajul.

Nici o dispoziție constituțională nu prevede obligația supunerii acestui mesaj spre dezbateră Parlamentului.

De asemenea, întrucât art. 99 din Constituție prevede că numai decretul președintelui se contrasemnează de către primul-ministru, rezultă că mesajul constituie un act politic exclusiv și unilateral al Președintelui României pe care Camerele, întrunite în ședință comună, au, potrivit art. 62 alin. (2) lit. a) din Constituție, numai obligația de a-l „primi”. De aceea organizarea dezbaterii mesajului cu participarea președintelui este în contradicție cu aceste prevederi.

Prin locul și rolul său, derivat din alegerea directă de către popor — ceea ce îi conferă un grad echivalent de legitimitate cu Parlamentul, de asemenea ales direct —, Președintele României nu poate fi participant la o dezbateră parlamentară, deoarece aceasta ar însemna să-și angajeze răspunderea politică, ceea ce este contrar poziției sale constituționale, situându-l într-o situație similară cu aceea a Guvernului care, potrivit art. 108 alin. (1) din Constituție, răspunde politic în fața Parlamentului.

Primirea mesajului de către Camerele reunite constituie o modalitate a colaborării celor două autorități alese prin vot direct — Parlamentul și Președintele României — constând în aducerea la cunoștința parlamentarilor a opiniilor președintelui cu privire la principalele probleme politice ale națiunii. De aceea, după primirea mesajului de către Camere, aspecte ce alcătuiesc conținutul său ar putea face obiectul unei dezbateri, dar ca o problemă separată. Nimic nu poate împiedica Parlamentul, în calitate de organ reprezentativ suprem al poporului român, potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție, să dezbată o problemă prevăzută în mesajul pe care l-a primit și chiar să adopte o măsură pe baza acestei dezbateri. Acesta este însă un alt aspect, ulterior și subsecvent primirii mesajului, fără participarea președintelui, nemaiconstituind expresia unei obligații constituționale, ca aceea a primirii mesajului, prevăzută de art. 62 alin. (2) lit. a) din Constituție, ci exercitarea unei prerogative proprii, caracte-

ristice activității parlamentare. Obiectul și scopul unei asemenea dezbateri nu ar putea fi respingerea mesajului, deoarece „a primi” — așa cum prevede art. 62 alin. (2) lit. a) din Constituție — nu poate fi confundat cu „a respinge”. De aceea dezbaterea ar putea urmări exclusiv exprimarea opiniei parlamentarilor în legătură cu problema aflată în discuție și, după caz, adoptarea, în mod corespunzător, unei sau unor măsuri.

Față de cele arătate, rezultă că textul art. 7 alin. 1 din regulament, care se referă la „prezentarea și dezbaterea” mesajului, întrucât reunește două aspecte ce nu pot fi decât distincte, este, în ceea ce privește obligația dezbaterii, neconstituțional. El vine în conflict nu cu dreptul la mesaj, consacrat de art. 88 din Constituție, ci cu prevederile art. 62 alin. (2) lit. a) din Constituție, care instituie obligația Camerelor de „a primi” mesajul.

În afară însă de art. 88, Constituția se referă expres la mesaj și în cuprinsul dispozițiilor art. 92 alin. (3), referitor la aducerea la cunoștința Parlamentului a măsurilor luate pentru respingerea unei agresiuni. În această situație, ținând seama de atribuțiile constituționale ale Parlamentului prevăzute la art. 62 alin. (2) lit. c) și d) din Constituție și de faptul că mesajul are ca obiect o decizie adoptată, prezentarea și dezbaterea acestuia nu pot fi decât concomitente, așa cum se prevede la art. 7 alin. 1 din regulament.

În concluzie, având în vedere prevederile art. 144 lit. b) din Constituție, ale Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului și ale Legii nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Prevederea de la art. 7 alin. 1 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, referitoare la obligativitatea dezbaterii mesajelor prezentate de Președintele României, este neconstituțională, cu excepția situațiilor la care se referă art. 92 alin. (3) din Constituție.

2. Prezenta decizie se comunică celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 30 septembrie 1994 și la ea au participat Vasile Gionea, președinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Florin Bucur Vasilescu și Victor Dan Zlătescu, judecători.

p. PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
Florin Bucur Vasilescu

București, 30 septembrie 1994.
Nr. 87.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 611.77.02.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.